

Arrest

**nr. 60 708 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 november 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat J. VAN KELST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij brief gedateerd op 1 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 18 november 2010 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, die verzoeker op 13 januari 2011 ter kennis is gebracht, luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.12.2009 werd ingediend door :

*[M., Y.] [...]
nationaliteit: Marokko
[...]*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekommen”. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettig verblijf heeft bekommen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A. De advocaat van betrokkene verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene zou Nederlandse lessen volgen, de Franse taal machtig zijn en legt een werkbepoefte en diverse getuigenverklaringen voor), dit doet niets af aan de voorwaarde van wettig verblijf voor 18 maart 2008 of een geloofwaardige poging (supra). Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Betrokkene beroept zich verder eveneens op het criterium 2.3 van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Om deze aanvraag te staven legt betrokkene de Belgische identiteitskaart en een verklaring van zijn Belgische broer voor waarin vermeld staat dat hij ten laste is van deze broer. Verder verklaart betrokkenes broer dat betrokkene bij zijn legaal in België verblijvende zus woont. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat betrokkene de familieband niet bewijst. Een verklaring van een derde, noch het louter voorleggen van een identiteits- of verblijfskaart van de personen waarop betrokkene zich beroept, heeft voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap. Wat er ook van zij, betrokkene toont niet aan dat hij in het land van herkomst ten laste was van zijn broer. Bovendien toont betrokkene niet aan dat zijn Belgische broer een verbintenis tot tenlast[e]neming heeft ondertekend wat een van de voorwaarde[n] is om aanspraak te kunnen maken op het criterium 2.3. Ook toont betrokkene niet aan dat hij inwoonde bij zijn broer in het land van herkomst aangezien uit het rijksregister blijkt dat deze laatste reeds in 1996 een vast adres had in België. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat eveneens uit het rijksregister blijkt dat betrokkene momenteel op een ander adres woont dan zijn broer waardoor er van een gezinssituatie met de persoon waar hij zagezegd ten laste van is geen sprake kan zijn. Wat betreft het feit dat hij inwoont bij zijn zus; betrokkene verklaart niet waarom dit feit op zich een reden tot regularisatie vormt. Tot slot toont betrokkene niet met een medisch attest aan dat hij wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging (mantelzorg) door zijn broer of zus nodig heeft.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten dat betrokkene medische zorgen dient toegediend te krijgen welke dringend, noodzakelijk en volstrekt onmisbaar zijn; de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een

verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel.

Verder haalt betrokkene ook aan dat hij onder het criterium 'andere prangende humanitaire situaties' zou vallen doch hij legt geen bewijzen voor waaruit zou blijken dat hij zich in een aldus prangende humanitaire situatie bevindt dat hij om die reden geregulariseerd dient te worden. Dit element vormt dus geen grond tot regularisatie."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Hij licht het middel als volgt toe:

"Terwijl overeenkomstig de instructie van 19 juli 2009, het volstaat dat een geloofwaardige poging wordt ondernomen om wettig verblijf te bekomen.

Dat deze instructies vernietigd werden door de Raad van State doch de Staatssecretaris voor Migratie en Asiel heeft bevestigd dat de ingediende regularisatieaanvragen overeenkomstig de inhoudelijke criteria van de instructie zullen worden behandeld.

Dat de verwerende partij de bewijswaarde van de voorliggende bewijsstukken miskent door te oordelen dat geen geloofwaardige poging werd ondernomen door verzoeker om wettig verblijf in het Rijk te bekomen.

Aangezien immers uit het door verzoeker neergelegde stukkenbundel blijkt dat deze initiatief heeft genomen om zijn universitair diploma in de Letteren te homologeren zodat deze in de Belgische rechtsorde zou kunnen worden aangewend.

Dat verzoekende partij wijst op stuk 2, dat thans ook als stuk 2 bij huidig verzoekschrift wordt gevoegd, hetwelke een advies betreft van de Commissie van Homologatie van Buitenlandse Diploma's, zoals georganiseerd door de diensten van de Franstalige Gemeenschap.

Het betreft een attest aangaande de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en schoolgetuigschriften dd. 30 maart 2004 waarmee een positief voorwaardelijk advies wordt verleend betreffende de homologatie van het diploma van mijn verzoeker.

Dat mijn verzoeker met de homologatie van zijn diploma beoogde om te kunnen worden tewerkgesteld in het Rijk en zich tevens verder te kunnen specialiseren teneinde als vertaler-tolk toegang te hebben tot de arbeidsmarkt.

Dat op het bijgebrachte stuk 2 duidelijk de motivering voor het bekomen van de homologatie blijkt zijnde de vermelding "traducteur" waaruit duidelijk blijkt dat mijn cliënt als tolk toegang wenste te bekomen tot de arbeidsmarkt.

Dat dergelijk initiatief enkel kan kaderen in ofwel de voortzetting van studies in het Rijk dan wel voorgenomen tewerkstelling.

Dat in beide gevallen, indien men hogere studies beoogt dan wel tewerkstelling, dit slechts mogelijk is mits legaal, al dan niet beperkt, verblijf.

Dat mijn cliënt tewerkstelling beoogde en hij in voorkomend geval een arbeidskaart B had kunnen bekomen waarbij evident ook een verblijfskaart met geldigheidsduur van 1 jaar zou zijn afgeleverd, verlengbaar.

Dat het aanvragen van de homologatie bij het bevoegde Ministerie van de Franstalige Gemeenschap, niet anders dan kan worden beschouwd als een geloofwaardige poging om wettig verblijf te bekommen, zoals vereist onder punt 2.8A van de instructie van 19 juli 2009.

Aangezien verwerende partij, door te oordelen dat mijn verzoeker niet voldoet aan de voorwaarde gesteld onder punt 2.8A van de instructie van 19 juli 2009, de bepalingen van art. 9bis Vw. schendt gezien de instructie de modaliteiten van de toepassing van art. 9bis Vw. bepaalt.

Dat verzoekende partij dienaangaande verwijst naar de verklaringen die door de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid werden afgelegd en waaruit blijkt dat de term geloofwaardige poging uitgebreid diende te worden geïnterpreteerd.

Dat in onderhavig geval de poging niet beperkt is gebleven tot het nemen van een inlichting betreffende het instellen van een procedure tot regularisatie of het onderschrijven van een petitie, doch mijn verzoeker daadwerkelijk démarches heeft genomen om tot regularisatie van zijn verblijf te komen.

Dat de homologatie van een universitair diploma niet anders kan gezien worden dan als een eerste aanzet tot het bekomen van wettelijk verblijf, [zij] het niet op basis van verdere studies dan toch zeker op basis van tewerkstelling.

Dat de door mijn verzoeker genomen démarches in een later stadium noodzakelijkerwijze dienden vergezeld te gaan van het formaliseren van een verzoek tot regularisatie zodat de aanvraag tot het bekomen van de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma, als een geloofwaardige poging tot het bekomen van wettig verblijf dient te worden beschouwd.

Dat mijn verzoeker dan ook voldoet aan de voorwaarden gesteld onder punt 2.8A van de instructie van 19 juli 2009 doordat vaststaat dat hij reeds langer dan 5 jaar in het Rijk verblijft, voorafgaand aan 18 maart 2008, een geloofwaardige poging tot het bekomen van wettig verblijf heeft ondernomen en blijf geeft van duurzame lokale verankering.

Dat naar de overige elementen wordt verwezen doch het verzoek tot machtiging verblijf werd afgewezen omwille van het beweerdelijk ontbreken van een geloofwaardige poging om regularisatie te bekommen.”

2.1.2. Verweerder antwoordt in de nota met opmerkingen dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet correct werd toegepast en dat het feit dat verzoeker meent dat er gemotiveerd dient te worden waarom zijn bewijs van homologatie niet wordt weerhouden als geloofwaardige poging tot het verwerven van een wettig verblijf niet voldoende is om te stellen dat voormelde bepaling geschonden is. Verweerder wijst op de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Hij stelt dat het loutere feit dat verzoeker het niet eens is met de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing en van oordeel is dat het bewijs van homologatie van zijn diploma volstaat om hem een verblijf toe te kennen op basis van het feit dat hij een geloofwaardige poging tot het verkrijgen van een wettelijk verblijf zou ondernomen hebben niet betekent dat de bestreden beslissing niet wettig is.

2.1.3. Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Uit deze bepaling vloeit voort dat de bevoegde minister of staatssecretaris over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt wat betreft het al dan niet toekennen van een verblijfsmachtiging. Het komt aan hem toe te oordelen op welke wijze hij deze bevoegdheid zal aanwenden, wanneer een ontvankelijke aanvraag werd ingediend. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft zijn beoordelingsvrijheid en derhalve ook deze van de ambtenaren die als gemachtigden optreden deels aan banden gelegd door het publiek maken van beleidslijnen. Verzoeker heeft in zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden expliciet verwezen naar deze beleidslijnen en stelde onder meer zich in een situatie te bevinden zoals omschreven in punt 2.8A van de richtlijn van 19 juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9.3 en het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Hij stelde hierbij

dat hij sinds de eerste helft van 2004 in België verblijft, dat hij duurzaam lokaal verankerd is in België en dat hij op korte termijn uitzicht heeft op werk.

Allereerst dient te worden geduïd dat de instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nummer 198.769 van 9 december 2009. De Raad van State oordeelde in zijn arrest dat de instructie in strijd was met het in de Grondwet vastgelegde legaliteitsbeginsel en met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, omdat door de instructie het onderscheid tussen de buitengewone omstandigheden die het onmogelijk of zeer moeilijk maken de aanvraag in het buitenland in te dienen en de omstandigheden die te maken hebben met de argumenten ten gronde om een verblijfsmachtiging aan te vragen werd opgeheven en de instructie het mogelijk maakte dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevonden ervan vrijgesteld werden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden waren terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen. Uit de overwegingen van dit arrest kan evenwel niet afgeleid worden dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet de mogelijkheid heeft om een beleidslijn uit te zetten of dat het hem niet zou zijn toegestaan om – louter wat betreft de beoordeling ten gronde van een aanvraag om machtiging tot verblijf – de duidelijke criteria die reeds werden opgenomen in de vernietigde instructie te hernemen.

In punt 2.8A van de beleidsrichtlijn van 19 juli 2009 wordt gesteld dat de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum vijf jaar bedraagt en die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad of die voor die datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te verkrijgen in aanmerking komt om tot een verblijf gemachtigd te worden.

Verweerder heeft in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker niet dienstig kan verwijzen naar de situatie die is omschreven in punt 2.8A van de instructie van 19 juli 2009 daar verzoeker vóór 18 maart 2008 geen wettig verblijf in België heeft verworven en evenmin een geloofwaardige poging heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te verkrijgen.

Verzoeker voert aan dat, rekening houdende met de door hem voorgelegde stukken, verweerder ten onrechte heeft besloten dat hij geen geloofwaardige poging heeft ondernomen om een wettig verblijf in het Rijk te verkrijgen. Hij wijst erop dat hij een advies heeft aangebracht van de Homologatiecommissie inzake Buitenlandse diploma's, zoals georganiseerd door de Franstalige Gemeenschap, waaruit blijkt dat hij het initiatief heeft genomen om zijn universitair diploma in de Letteren te laten homologeren en hij toegang wenste te bekomen tot de Belgische arbeidsmarkt als tolk. Hij stelt dat dit initiatief in een later stadium noodzakelijkerwijze diende vergezeld te gaan van het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf en dient te worden beschouwd als een geloofwaardige poging om een wettig verblijf in het Rijk te bekomen.

De Raad stelt evenwel vast dat uit de door verzoeker ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, zoals opgenomen in het administratief dossier, niet blijkt dat verzoeker het gegeven dat hij een aanvraag tot gelijkwaardigverklaring van zijn diploma's indiende heeft aangevoerd als zijnde een geloofwaardige poging om een wettig verblijf in België te verwerven. Hij verwees immers slechts naar het advies inzake zijn vraag tot gelijkwaardigverklaring van zijn diploma's ter onderbouwing van zijn stelling dat hij reeds sinds de eerste helft van 2004 in België verblijft. Daarenboven dient te worden benadrukt dat het feit dat verzoeker de intentie zou gehad hebben om in het kader van studies of een tewerkstelling een verblijfsmachtiging te verwerven en hiertoe reeds zijn diploma liet homologeren hoe dan ook niet toelaat te besluiten dat hij ook effectief enige poging ondernam om een verblijfstitel te verkrijgen. Verzoeker verliest immers uit het oog dat er een verschil bestaat tussen het verzamelen van gegevens die konden aangewend worden om voor 18 maart 2008 een verblijfsmachtiging aan te vragen en het daadwerkelijk ondernemen van een poging om voor voormelde datum een dergelijke aanvraag bij de bevoegde instanties in te dienen. De stelling van verzoeker dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid "verklaringen" zou afgelegd hebben dat de term "geloofwaardige poging" uitgebreid diende te worden geïnterpreteerd, doet – los van het feit dat niet blijkt op welke verklaringen hij doelt – geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Een schending artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij licht het middel als volgt toe:

“Terwijl, zoals uiteengezet onder het eerste middel, een bewijs wordt voorgelegd dat mijn verzoeker heeft getracht zijn diploma universitair onderwijs te laten homologeren door de terzake bevoegde diensten van de Franstalige Gemeenschap.

Dat verwerende partij, in de bestreden beslissing, geen overwegingen wijdt aan dit nochtans essentiële bewijsstuk.

Dat nochtans het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de overheid haar beslissing steunt op alle feitelijke gegevens die haar gekend zijn.

Dat door mijn verzoeker wordt aangebracht dat hij zijn diploma heeft laten homologeren waaruit ipso jure volgt dat mijn verzoeker meteen in de Belgische rechtsorde erkend diploma de intentie heeft legaal verblijf te bekomen, hetzij als student, hetzij in het kader van tewerkstelling.

Dat een homologatie van een diploma zonder beoogde hogere studies dan wel tewerkstelling volstrekt zinloos is en mijn verzoeker hiertoe dan ook niet de moeite zou hebben getroost.

Het komt aan de Dienst Vreemdelingenzaken toe de voorliggende feiten zorgvuldig te beoordelen en haar beslissing mede hierop te gronden.

Dat door stuk 2 van de bij het initiële verzoekschrift gevoegde bewijsstukken niet te betrekken in de beoordeling aangaande het al dan niet voorhanden zijn van een geloofwaardige poging om wettig verblijf te bekomen, verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Dat de bestreden beslissing wat de toepassing van punt 2.8A van de instructie betreft, geen rekening heeft gehouden met alle relevante elementen en feitelijke gegevens en hierdoor dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden.”

2.2.2. Verweerder antwoordt in de nota met opmerkingen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een verkeerde voorstelling van de feiten. Hij stelt dat het loutere feit dat verzoeker het niet eens is met de gevolgtrekkingen die zijn opgenomen in de bestreden beslissing en dat verzoeker van oordeel is dat het door hem aangebrachte bewijs van homologatie van zijn diploma niet in rekening werd gebracht bij de beoordeling van de vraag of hij een geloofwaardige poging tot het verwerven van een wettig verblijf ondernam, niet betekent dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

2.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verwijzend naar de bespreking van het eerste middel dient te worden benadrukt dat verzoeker poogt om een andere draagwijdte te geven aan een door hem bij zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden gevoegd overtuigingsstuk, doch hiermee niet aantoonde dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig werd voorbereid of dat verweerder niet alle aangebrachte stukken bij zijn besluitvorming zou betrokken hebben. De Raad dient hierbij te herhalen dat verzoeker het advies inzake de gelijkwaardigverklaring van zijn diploma's slechts heeft aangebracht om zijn “*verblijf sinds de eerste helft van 2004 in België*” aan te tonen en nergens heeft geduid dat hij dit stuk tevens als een bewijs dat hij een poging ondernam om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden beschouwde. Aangezien het voorgelegde stuk zich ook niet tot een dergelijke automatische afleiding of conclusie leent kan verzoeker niet gevolgd worden in zijn bewering dat verweerder het voorgelegde advies van de homologatiecommissie inzake de gelijkwaardigverklaring van diploma's op een andere wijze had dienen te interpreteren en hier op die basis afzonderlijke overwegingen had dienen aan te wijden.

Er dient dan ook te worden besloten dat verzoekers betoog in casu niet leidt tot de vaststelling dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet op zorgvuldige wijze tot zijn conclusie is gekomen.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegronde middelen dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS

G. DE BOECK